Quelle: http://manuscripta.at/?ID=31664
Copyright: Zwettl, Zisterzienserstift

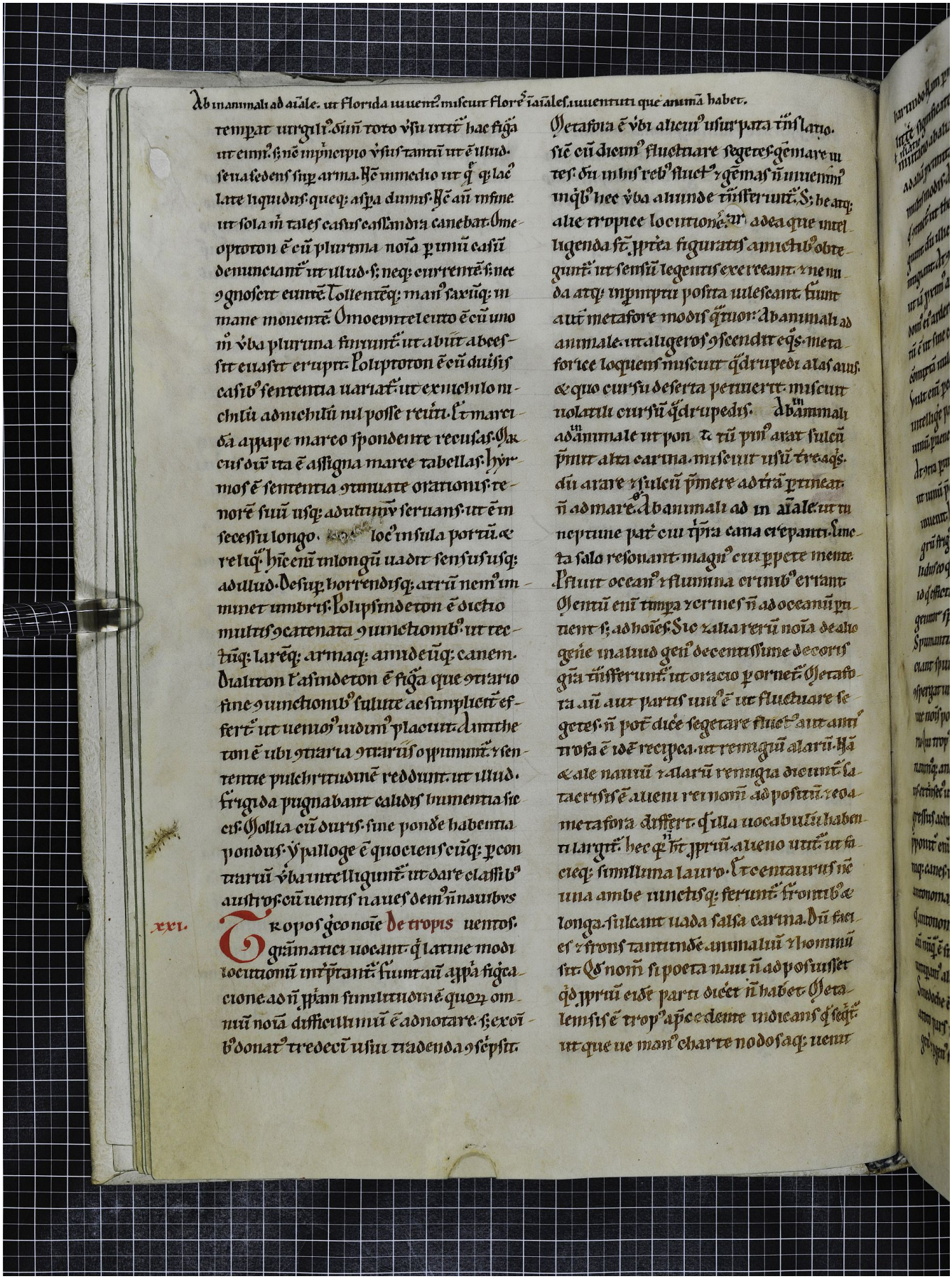

Ab animali ad animale. ut florida iuuenem. miscuit flore animales. iuuenilitatis que animam habet.

tempat. utrgulit. dum toto vsu utitur hac figura ut enim. s; nec impetrio vsus tamen ut ē illud. senex sedens sine arma. Hē immedio ut q̄ q̄ lac lacte liquidus queq; aspa dumis. Hē aut infine ut sola in tales casus cassandra canebat. Ome oproton ē cū plurima nomina primū casū denunciant. ut illud. s; neq; eum remē. s; nec agnoscit eumē. Tollentēq; manu saxūq; in mane monentē. Omoeuteleuto ē cū uno in vba plurima finiunt. ut abiit abcessit euasit erupit. Poliptoton ē cū diuisis casib' sententia uariat. ut ex uehiculo in uehiculū aduehiū nil posse reuti. Et marci ōa appare marco spondente recusas. Hic cus dū ita ē assigna marce tabellas. hyrmos ē sententia gemuate orationis. renotē suū usq; adultimū seruans. ut ē in secessu longo. loc' insula portū. & relicq. hic enū in longū uadit sensus usq; ad illud. Desup horrendisq; arcū nem' imminer umbris. Poliysindeton ē dictio multis gcatenata gunctionib' ut tectūq; laresq; armaq; amnes eūq; canem. Dialiton t asindeton ē figa que guario sine gunctionib' fluit ac simplicit' effert. ut uenio' uidum placuit. dum theton ē ubi guaria guarū opponunt. t sententie pulchritudinē reddunt. ut illud. frigida pugnabant calidis humentia siccis. Hollia cū duris. sine pondē habentia pondus. Ysalloge ē quociens cū q̄ pcontrariū vba intelligunt. ut dare classib' austros. cū uentis naues dem' ū naubus

XXI. Tropos gco noīe **de tropis** uentos. grāmatici uocant. q̄ latine modi locutionū intpratē. fiunt aut appa figuracione ad ū ppiam similitudinē. quos omnū noīa difficile mū ē adnotare. s; exoī b' donat' ut redeat usui tradenda gsepsit.

Metafora ē vbi alieno' usur pata t̄ns latio. sicē cū diem' fluctuare segetes. gemare ut tes. dū in his reb' fluct' t gemas ū inuenim' inq̄b' hec vba alium de t̄nsferunt. S; he atq; alie tropice locutionē. ut adea que intelligenda st. Ipsa figuratis amicib' obtegunt. ut sensū legentis exercean. t ne nuda atq; inpmptu posita uilescant. fiunt aut metafore modis q̄tuor: Ab animali ad animale. ut aligeros gscendit eqs. metaforice loquens miscuit q̄drupedi alas auis. & quo cursu deserta peruerit. miscuit volatili cursū q̄drupedis. Ab animali ad animale ut pon te tū pui arat sulcū pmit alta carina. miscuit usū tre aqs. dū arare t sulcū pmere ad tā p̄ineantū ad mare. Ab animali ad in aīale ut tu neptune pat' cui t̄pia cana crepanti. Lunata salo resonant. magn' cui ppete mente. Fluit ocean' t flumina cr̄ruib' errant. Genū enī tempa t cr̄nes ū ad oceanū puent s; ad hoīes. Sic t alia rerū noīa de alio genē maiud genū decentissime decoris gia t̄nsferunt. ut oratio pornet. Metafora aī aut partis uni ē ut fluctuare segetes. ū pot dicē segetare fluct' aut amnis rosa ē idē recipea. ut remigū alarū. Hā & ale nauū t alarū remigia dicunt. Latertisis ē aliem rei nom ad positū. t ea metafora differt. q̄ illa uocabulū habet ū largit. hec q̄ ut ipsū aliene uitē ut facieq; simillima lauro. Et centaurus ne una ambe iunctisq; ferunt. frontib' & longa sulcant uada salsa carina. Dū faciēs t frons tantum de animalū t hominū sit. Qs nom si poeta nau ū ad posuisset q̄d ipsū ex de parti dicēt ū habet. Metalemsis ē trop' apce deme indicans q̄ seqt. ut que ue man' charte nodosaq; uenit